

De Mirabilibus Peccis

A D

NOBILISSIMUM
DOMINUM

GULIELMUM COMITEM DEVONIAE, &c.

De Mirabilibus * Pecci,

Carmen

THOMÆ HOBBS.

1666

Alpibus Angliacis, ubi Pecci nomine, surgit
Derbenſis regio, montes ad ſydera tollens,
Fœcundasq; rigans, non uno flumine, valles,
Stat Chatsworth præclara domus, tum mole ſuperba,
Tum Domino, Magnis, celèrem^a Deroentis ad undam,
Miranti ſimilis portam præterfluit Amnis,
Hic tacitus, ſaxis, infrà ſupràq;, ſonorus.
At Mons terga domûs rapidis defendit ab Euris,
Oſtendens longè exertis juga conſita ſaxis,
Præſectoq; die, produçens tempora ſomni.

Chatsworth,
Mirab. 1.
Derben.

A 2

Summovet

De Mirabilibus Pecci.

*Summovet à tergo rupes gratissimus hortus,
 Pinguis odoratis ubi tellus floribus balat;
 Arbor ubi in mediis ^a sylvis sibi libera visa,
 Dat fructus injusta suos; ubi frondea tecta
 Arboreis præbent invito frigora sole
^b Porticibus, potiora tuæ (Maro) tegmine fagi;
 Ars ubi (dissimulans artem) simulavit (ineptos
 Consocians ferro lapides, guttâq; peresos)
 Informes ^c scopulos, & frigida fontibus antra.
 Libera nativis veniens à rupibus unda
 Accedit positus, ^d patriacapiæ metallo,
 Et tellure latens, duplicem jaculatur in orbem
 Jussa, suum laticem, per mille foramina cæca,
 Et scopulum complexa tenacibus undiq; ^e venis,
 Jussa fugat misso subeuntes desuper imbre.
 Hinc avecta creat sublimem marmore fontem,
 Atq; ingressa domum Promos conserva Cocosq;
 Adjuvat; in mediis surgitq; penatibus, alto
 Infundens nitidam manibus de marmore lympham.
 Et quamvis tubulis tantùm effluat illa quaternis,
 Non tam ^f Calliroe pulchrè fluit Enneacrune.
 Rejecto paulum fluvio, sese ingerit horti
 Angulus alterius, tecta alta a fronte videntis.
 Disposita hic gemino collucent ordine ^g stagna,
 Immersum tremulis undis quatientia solem,
 Quæis magno numero salit, & lascivus inerrat.*

^a Præmetis in ipso
horro, sylvas imitan-
cibus.

^b ambulationibus.

^c Rupes ære compo-
sitas.

^d Plumbæ, quæ in eâ
regione, terra effo-
ditur.

^e Tubulis plumbeis.

^f Fons Aithææ spectat
novem effluens fluvio-
lia.

^g Piscinæ.

Non

De Mirabilibus Pecci.

Non intellecto conclusus carcere piscis.

Quàm juvat, hæc, quoties piscatrix candida prædam

Abjicit ille&am, morem observare puellis

Innatum, captare viros, & spernere captos !

Quàm libet in mediis mirari fluctibus, alto

Aggere suspensos hortos ! Quæ Cæsare moles

Digna, Cavendishæ certe est in gente, pusillum

Fœmineumq; opus. At quota pars ea, laudis Elizæ

Salopicæ ? quæ multa, & magna palatia struxit ;

Magnas divitias ; magnamq; bonamq; paravit

Famam ; quæ magnos sibi conciliavit amicos,

Ornavitq; humiles ; Multam, magnamq; reliquit

Prolem, qua regio latè nunc usq; beatur.

Quàm dulce est, inter, circumq; nitentia stagna

Infernente vias, æstivâ semper, arenâ,

Discipulum memet naturæ tradere rerum ;

Aut Domino exiguum meditari carmine ^b Munus,

Et multum Musis, describere rura, rogatis.

Commodiore loco non usquam habitare, nec usquam

Candidiore frui Musæ censentur amico.

Hinc, ad tecta, solo surgente, ascenditur, Extrâ,

Angusta aspectu, sublimia, Regia ; & intrâ,

Commoda, culta, capacia, splendida, dira tecta.

At tu marmoreis quæ sint descripta figuris

Fi&ta Poetarum, priscorum aut facta virorum,

Ne cures, duro nec certans marmore Gypsum.

Ingenuos

** Comes Devonæ,
New-castri, King-
stonæ, nepotes Com-
itissa Salopicensis.*

* Hoc ipsum

De Mirabilibus Pecci.

^a Praefecturam militi-
tiz in agro Derbensi.

^b Christianam Comi-
tissam Devoniam.

^c Dominam Annam
Cavendish.

^d Guilielmum nunc
Comitem Devoniam,
cum fratre Carolo.

^e Guilielmum nunc
Comitem Devoniam,
cum fratre Carolo.

Ingenuos nec tu cupias numerare ministros;
Sed Dominum, mea Musa, colas, cui gente venusta
Orto, dat titulos Devoniam, Derbiam^a Curas.
Acrem iudicio; constantem pectore; lautum;
Utentemq; opibus, luxu sine, & inter amicos.
Ille Chori vestri summum decus; ille benigna
Otia dat Musis; sed & illi Musa deserto
Ore loqui, atq; animo secernere turpia honestis.
Tum^b Dominam species, alta de gente Brusorum
Magnanimo proavos spirantem pectore Reges.
Amborumq; vide Sobolem, imprimisq; ^c Puellam
Dignam, qua caleant Superi, binosq; ^d Puellios
Angelicos, casti communia pignora lecti.
Hos tu mireris, sobolemq; & utrumq; parentem;
Cetera quæ referes miracula, sunt minoris.
Alti censentur septem miracula Pecci.
Ædes, Mons, Barathrum, binus Fons, Antraq; bina.
Scilicet ille ipsæ, quas jam memoravimus, Ædes
Ornatæ, tot sunt inter miracula, primæ.
Intra has, de Reliquis orto sermone quibusdam
Est visum, promptis rerum perdiscere causas,
Et mihi (namq; operæ pretium est) ea visere mira.
Anni tempus erat quo tellus sænora solvit;
Et vitreum sectis absterferat altus aristis
Jam Phœbus rorem, cum testis excedimus, Ipsi,
Duxq; viae, seronq; (sed ille vicarius) unus.

Egressi

De Mirabilibus Pœci.

Egressi auferimur portis, petimusq; propinquam
Pilsley, dein Haslop, salebroso tramite. *Montem*
Hinc celsum, acclivemq;, gradu lento, & pede lasso
Scandit equus, summurumq; jugum mox calcat anhelus.
Conversi miramur aves jam repere segnes,
Atq; humiles claro transfigi vertice nubes.
Chatsworth jam punctum, Deroen jam linea curua
Vix iter inceptum sequimur, cum leuia montis *(ost.)*
Aspicimus crebro lacerari vulnere terga,
Latèq;, egesta & liratim, albescere terrâ.
Est sublime solum, tenuiq; friabile glebâ,
Quod ne quando suâ possit subsidere mole,
Natura ingenito suffulcit provida saxo.
At saxum innumeris diuisit in ordine rimis,
Ater opum Dominus. Cunctasq; ita solis ab ortu,
Duxit in occasum, non ut sensisse calentem
Lampada Phœbeam, sed & aspexisse putares.
Condidit his sulcis melioris cruda metalli
Semina, solari post perficienda calore,
Tutanda interea dura munimine rupis
Ditis acriora manus frustra. Nam nec satis igne
Concoquit obliquo Sol Plumbi terrea frustra,
Nec custodit humus sibi credita. Viscera terræ
(Certus opum quacunq; latent regione reposita,
Insidiator) homo, ferro peruatit & igne.
Saxea plumbifera rescindit tegmina vena,
Exhauritq;

*Ordinatio, non Ge-
der, fodinam, vnde
aurum, plumbum, fer-
ralle sunt. Anglice
vocalur the
Babes.*

*Nam saxum quo
plumbi vena conti-
nentur, est aliquan-
do durius, quæ non
nisi igne vincitur.*

De Mirabilibus Peccis

Exhausta jam, paupertate jubente,
Tartareo prædo sifsem spoliare Tyranni.

Contigit præter-
cantibus nobis, è du-
obus, qui ruinâ fovez
oppressi fuerant, unum
extrahi, alterum
quæri.

Fovearum spiracula.
Arctis.

Constringit, ut di-
stincantur fovez la-
tera.

Quæritur, ut di-
stincantur fovez la-
tera.

Hand impune aliquando. Duos telluris in imo

Depressos gremio, Mors occupat, atq; profundo

Oppressos tegit, ipsi quod fodere, sepulcro.

Spiramenta (tubis agrè admittentia^c iniquis

Quor castigato detrudit inedia ventre)

Ligniculis intus^d vincit, venamq; sequutas

Materie fossas sustentat, gnara pericli,

Atq; experta, diu jam gens^e damnata metallis;

Ut non incautos scires periisse, sed Orco

Quæritos. Terra hic subducit fulcra caduce,

Expressasq; animas, vicinis congregat umbris.

Corpora corporibus quærun. Sic credita sæpe est

Emissa anissam monstrasse sagitta. sagittam.

Ante pedes unum terrâ jacet ecce cadaver

Effossum; nostriq; monet meminisse. Cadaver,

Marcida, iners, putris; nostriq; simillima res est.

Alterum adhuc tectum tellure, resurgere corpus

Expectat. Sedet, egesta super aggere terræ

Turba supina locis spectatum egressa propinquis;

Plorantesq; dudu mulieres. Altera sueta

Gaudia perdiderat; spem amiserat altera dulcem.

Alterius flammam, longus restrinxerat usus;

Alterius, sporeff^f enisq; libido sciendi

Foverat ardentem. Plorant utraq; Maritum.

Extrahi.

Exhausta jam, paupertate jubente,
Tartareo prædo sifsem spoliare Tyranni.

Exhausta jam, paupertate jubente,
Tartareo prædo sifsem spoliare Tyranni.

Ulla

De Mirabilibus Pecci.

Illam quidem luget, luget magis altera sponsum.

Deploranto. Via qua cœptum est pergitur ire.

Jam pede mille quater passus numeramus equino,

Et toties socium spatiis pes quilibet æquis

Præteriens, terram alterno percusserrat ictu.

Ante it umbra pedes, monstratq; brevissima, ^a qua stat

Titan parte poli, & quam nos spectamus euntes.

Linquimus opidula hinc atq; illinc plurima. Quorum

Postremum tantum Romanè dicere ^b Spes est.

Cætera non referam impediencia nomina versum.

Per loca transversis longè latèq; fodinis

Plena, soloq; cavo, & pleno mortalibus intus,

Ingredimur ^c superi; medio tonat ungula Campo

Festinantis equi; atq; unâ, aut paulo amplius, horâ,

Præcipitis ferimur subita ad declivia montis.

Pronum erat hinc vicum subiectum intrare cadendo.

Sed nobis ambage viam & cauto pede tritam

Ire placet, primumq; ad dextras Sole recepto,

Et mox conversis lævo descendere eodem,

Paulatim, & pedibus nosmet concredere nostris.

Conscensis hîc rursus equis, sub Monte sinistro,

Intramus pagum qui summâ in rupe locatum

Aspectare jubet, ^d deducto nomine, Castrum.

Castrum non aliquo bellorum insigne labore;

Non magnum, non artis opus spectabile; nostris

Impar tormentis, nec inexpugnabile priscis.

B

Antiquum

^a Umbra brevissima,
ante pedes projecta,
arguit, & solem me-
ridianum, & nos ad
Aquilonem convertos.

^b Spe.

^c Supra capita agentium
subtus in cunicu-
lis.

^d Castrum.

De Mirabilibus Pæci.

Antiquum tamen & saxo super edificatum,
Sustinet annorum, ventorum incommoda temnis.
Forſitan & Dominis ſub plumbi-potentibus olim
Latronum potuit ſubitos arceret tumultus.

A Caſtro ſtatim mons ſeiſſus, detinet ambas

In partes; velut inclinatio Corpore noſtro

In crura extantes deturgent utraq; clunes.

In medio ſinus eſt: atq; erectiſſima utrinq;

Rupes qua ingenti redunram pondere terram

Deſtinet, & intis ſuccedere ad intima præſtat.

Jam ventum eſt (pudet effari) * Plutonis ad antrum,

(Ut vocitant pleriq;) loci vocat incola, Peak's-ars.

Nobile ſu pennis aperitur rupibus Antrum,

Ignoto tibi Phæbe loco, ſed ſegnibus Urfis

Obverſo, & reliquis mergi metuentibus aſtris.

In ſpeciemq; patet furni, vel qualiter Orci

Ora perhorriſico pinguntur hiantia riēt

Post Itē audnum, turbam ſorbentis abactam.

Sublimes intramus equis. Teēta intus, & altos

Suſpicimus cumulos detonſi munera prati.

Sed cœlum attoniti miramur ſaxeum; ut ingens

Suſtineat montis, nullo fulcrimine pondus;

Laudamusq; mas æterne Geometer artes.

Cernimus & denſo colatam fornice lympham

Guttatim elabi, & ſolidā tellure receptam,

Æquoream in patriam reditum jam nunc meditari;

Jam

* Oculum. Anſ.
The Deſc. Arſe.
Mirab. 2.

* Quid nunquam pat-
tingunt radii ſolares.

* Lacunar ingens.

De Mirabilibus Pecci.

*Jam nunc exiguis properare canalibus, undas
 Quærentem socias, & fortiùs ire parantem.
 Jamq; Amnes, ipsis videor didicisse magistris,
 Non fieri, falsum terrâ potante, liquorem
 Littora ad ipsa maris, quasi celsis montibus ipse
 Celsior Oceanus conclusam expelleret undam;
 Sed mare Phœbæâ tenuatum surgere flammâ
 In Cælum; ætiumq; Æoliis errare ministris;
 Mox Phœbo fallente algens, totâq; receptâ
 Naturâ, in terras fletu descendere; & esse
 Flumina collectis lachrym is. Placet ima cavernæ
 Umbrosæ, illatâ penetralia visere luce.
 Descensos ab equis, antri virguncula civis
 Præcedit, formosa satis, nimiumq; puella,
 Datq; animos gressusq; regit jucunda ^a Celenstis.
 Primumq; ingressis ^b confuso lumine, sensim
 Accedunt cautes utringq;, diemq; recurvis
 Extinguunt sinibus. Tùm demittentia sese
 Arcto ^c quadrupedes admittunt fornice saxa.
 Erecto rursum rursum mox corpore prono
 Pergimus, alternâ pecudes hominesq; figurâ.
 Donec transverso tandem prohibemur ab anne.
 Annem quem clausum fert sub tellure canalis
 Hætenus, hæc humili patitur spirare sub arcu;
 Exitq; interdum non irrevocabilis unda,
 Nunc speculatores propius, nunc longius arcens.*

^a Vox asutica, hoc
castris.

^b Miſto, ex comiti
& lychnot.

^c Nos, penè profra-
cor.

De Mirabilibus Pecci.

Vetulae ridicula nar-
ratio.

^a Facilis tranavit
quia minime altum.
Ridiculum.

^b Noctem timuit in
speluncâ tenebrosissi-
mâ. Ridiculum.

Qam-Tor.
Mirab. 3.

Pecc-Tor.

Huc nobis, ultra nulli licet ire. Nec est fas
Credere narranti vetulae de patre, quod olim
Lychnorum ingressus librali fasce, fluentum
Tunc ^a modicum tranavit, & ulteriora sequutus,
Tantum ivit, quantum licuit remeare ^b timenti
Incidere in noctem. Remeamus, & aliis, ante
Signatis, uda imprimimus vestigia arenis.
Exuimus noctem, diasq; recepimus oras
Cum emersis, ante ora, poli Mons, amulus alti
Tollitur, avulso praeceps ceu fragmine murus.
Defluere eternum perhibent à vertice terram,
Nec tamen imminui montem. Mirabile dictu,
Constaret si certa fides. Sed acutus arenâ
Labente, agnascens tumultus, tacito indicat anctus,
Continuum hunc fluxum primum coepisse ruinâ
Ingenti, aquatoq; habiturum culmine finem.
Quemq; vocant alii correptio nomine **Qam-Tor**
Rectius hunc Clivû videor mihi dicere **Qam d-Tor**,
Quod sonat Angligenis. Clivus Mutilatus, & ipse
Mons, nomen magnâ Mutilatus parte fatetur.
Progredimur, versi ad laevam, duo millia passum,
Ad septam muris, dictamq; , sine arbore, Sylvam,
Peccanam. Cervos nudis in montibus urit
Acris hyems, nullâ tectos à frigore fronde;
Sicca aestas, nullâ tectos à solibus umbrâ.
Sæva hominum; canibus sociis, lascivia multos;
Multos.

De Mirabilibus Pecci.

Multos sæva necat variis inclementia cœli.
 Et Fovea absorbet non magnam Eldenia partem.
 Est ea terribilis scissæ telluris hiatus,
 Quem dignè ut memorem veterû undiq; convoco frustra
 Concilium; nam tale nihil finxere Poetæ.
 Tentandum tamen; & primum quam formâ habet oris.
 Musa refer; formæ simili composito. Magno
 Nam potes exemplo parvis componere magna.
 Dic tandem; dic summissè soli mihi, in aurem.
 Obtinet^a obscœna sibi conscia virgo figuræ.
 In latere herbose collis, pascentia circum
 Destituens armenta solum, rimâq; secundo
 Monte patens, duras atro inbibit ore sequaces.
 Quod procumbentes oculis de margine pronis
 Cum inspicimus, vastum inspectantes terret inane,
 Subiectumq; horrens animus videt infinitum.
 Et quamvis tutos jam securosq; tueri
 Continuo stantes hortentur marmore ripæ,
 Non animis eadem spondentibus, ora Barathro
 Demimus, & diro regnatis Dite tenebris.
 At lapides toto sparsos conquirimus agro,
 Verbere qui tandem per longa silentia missi,
 Quis sit eis doceant (si quis sit) finis eundi.
 Missi subsidunt lapides, feriuntq; cadentes
 Cacam (sed longo feriunt post tempore) rupem.
 Inde docent decies repetito verbere lapsi.

Elden Note.
 Mirab. 4.

Est enim Foveæ os,
 formâ canonicæ.

Deceptos

De Mirabilibus Pœci.

Deceptos decies nec quicquam querere fundum.

*Tum verò ardemus, si vis respondeat aqua,
Ingerere integras turres, & tecta (si adessent,
Et non angusto tellus nimis ore negaret)*

Tota simul, totosq; altos ibi perdere montes.

*Quod licet, immiani defixum pondere saxum,
Vi multa erimus, pronâ & tellure volutum
Sistimus ad sacrum limen. Tum talia famur.*

‘Umbrarum præfete Deus cruciatibus, Ecce,

‘Securi nostræ sortis, certiq; supernæ

‘Jampridem sedis (ni nos tibi concolor author

‘Fallat) tormentum jam inventis addimus unum.

‘Pone sub hac rimâ, tibi siqua sit umbra rebellis,

‘Insignisve fide violatâ. Subde Simonem,

‘Aut Judam (Judam Iscarioten.) Subde Gigantes.

‘Contriti fient Umbrarum protinus umbræ.

‘At vos, ô animæ, quibus incaluere retentis

‘Cognita amicorum, dilectaq; corpora nobis,

‘Ferte pedem retro monitæ, & non temnite dicta.

Sic fati, lapidem demittimus. Ille per auras

Stagnantes, densâ mersus caligine fertur

In scopulum. Gemit horrendum percussa Caverna,

Collisq; clem altè suspiria moles.

Excussum primo, scopulus mox excipit alter,

Audito sonitu nobis minùs, at magis Orco.

Territat arreclis, jam stantes auribus umbra

Tertius,

De Mirabilibus Pecci.

Tertius, atque minis quartus propioribus istis.
 Quid moror? undeno, * dentatum guttur Averni.
 Verberare dum transit, se & tunc lapis ire susurrat.
 Post id, quicquid iners aer vix auribus adfert,
 Non sonus est, sed imago soni. Vento ocyus umbræ
 Diffugiunt, Erebiq; regi sub fornice certant.
 Interea infernas percurrit in ordine Sphæras,
 Descendens tacite saxum. Confinia Dis
 Attingit, ^b vacua evertitq; sedilia Patrum.
 Inde per intensum festinans labitur ^c ignem,
 Candentesq; animas (tubulorum more recoctas
 Fictilium, quos, transmissa fuligine, pinguis
 Infecit Peti fumus) cæloq; locandas.
 Infantumq; ^d semel natorum pervolat ^e orbem.
 (Inscius admissi, pœna luit ^f inscius, infans.)
 Ultima tum subiens, infandaq; Tartara, centrum
 Transfit (at hæsurum promiserat & Eatelechia,
 Credenda umbra tamen) fundumq; ascendit ad imum.
 Et redeunt trepidi Manes residente favilla;
 Quos inter timet, & fert unus Sisyphus ægrè
 Successisse suo graviore pondere saxum.
 Fertur ad hoc Antrum venisse Lecesteus heros,
 Dudleius, notus comes is regnantis Elizæ.
 Ille inopem quendam parvo (sic credimus) ære
 Conductum, & longo succinctum pectora tunc,
 Instructum conto, Pelleam imitante Sarissam,

Exploratores

* ceteris cunctisq;
 asperum.

^b nam Libus Pa-
 trum jam dudum
 vacuus.
^c Purgatorium.

^d non regeneratorum.
^e Limbus.
^f pœnas, non sentit
 at damna.

^g Umbra Aristocli.

De Mirabilibus Pecci.

^a quibus decidentibus exploraret foras altitudinem.

^a *Exploratores cophinoq; ferente lapillos
Demitti, & mediâ jussit pendere Cavernâ.
Inde jaci lapides, atq; auribus aëra pronis
Captari, inde cavum propius scrutarier altum.
Descendens pavidè miser, accedentiâ saxa
Nunc removeret conto, nunc desiliente lapillo
Calculat immensum spatium, numeratq; quot ictus,
Tot mortes; & fila timet pendentia vitæ,
Ne quis lascivus secet, injussuq; Sororum.
Postquam bis centum sub terram circiter unas
Morsus substiterat, funemq; tetenderat omuem,
Satq; diu tenso de fune pependerat, Antro
Extrahitur, cupido Heroi responsa daturus.
Verum, sive metus mentem expugnaverat ingens;
Sive celer motus torti vertigine funis
Immodicâ, Solio Rationem excusserat alto;
Sive Erebi, sive ipsa sui jam spectra timoris
Pallida terruerant; sive arcem mentis abacta
Spiritus inferni possederat improbus Orci;
Haud dubiè furit infelix. Sic lumina torva,
Mutatusq; color, pallor, tremor, omnia monstrant.
Ergo ubi non cuiquam intellecta profuderat, & quæ
Æquabat magnis^b sententia nulla Prophetis,
Conticuit, Manesq; dies post octo^c revisit.
At Comes audito quo^d pertinet usq; Caverna,
Horruit, & (non hæc, neq; nunc, subiturnus) abiit.*

^b quia ea loqui quorum nulla est sententia, commune est vatum, insipientiumq;.

^c Mortuus est a Pbro mes.

^d Perringit, scilicet ad Intros.

Hinc

De Mirabilibus Pecci

Hinc centum passus decies numeramus, & ecce,
In valle occultâ, radicibus exilit imis
Graminei Collis, gemino Fons ore perennis.
Quem quoniam immensi mirandos æquoris æstus
Ludere in exiguâ fama affirmaverat undâ,
Visum est (quantumvis Phœbo properante.) morari
Paulisper, si forte aquilæ miracula detur
Aspicere admotis, & famæ testibus esse.
Quæ vitreis ebullit aquis tremula unda, duarum
Major, splendidiorq;, & poscens sola videri,
Excipitur puteo, structis non equiparando,
Sed qui fortuito quovis ornatior ortu est.
Inde soluta fluit, nisi quæ fundo retinetur
Lata duos cubitos, tres longa, unumq; profunda.
Unum dico suo quando contenta liquore
Subsidet, at binos quando hospite tollitur undâ.
Labra reclinatæ signabat saxeæ ripæ
Linea, quam latices ipsi fecere tumentes,
Subnigris saxis modò detumuisse reperti.
Ergo cessatos iterùm expectare labores
Tædet, & improbius visum est. Discedere prorsus
Admotis properamus equis. Jam jamq; abeuntes
Concussis revocamur aquis. Liquidosq; videmus
Attolli latices, sensimq; irrepere saxis.
Jamq; ferè pleno saltabat fervida fonte
Lympha, velut ravidus cùm subditur ignis aheno,

Fons ætuans.
Mirab. 5

De Mirabilibus Pecti.

Nescia stare loco, refugit sævum unda metallum,
 Cum juxta fontem, condito rivulus oritur
 Erumpit subito, superinfusoq; liquore,
 Præstat aquæ solitos anctæ contingere fines.
 Quo perducta, iterum decrescit, & illico rivi
 Desuper immissi restinguitur impetus, & quæ
 Respuerat, repetit sitiens sua pocula Tellus.
 Distracti laticis pars effluit altera ripis
 Fontis; pertuso inferitur pars altera fundo.
 Furtaq; muscosis erepta levissima saxi,
 Graminaq; & paleam & tenuis præsegmina chartæ,
 Sive aliud quicquam parvâ superabile lymphâ
 Injicimus, rediens insert in viscera terræ.
 Jamq; humili fonti, proprius vix constitit humor,
 Cum redeunt fluctus; iterum ceu febre laborat
 Unde tremens; iterum æstuat; anctaq; lymphis
 Externis, iterum ^a tropicam contingere metam
 Sufficit, accepto velans sua littora fluctu;
 Atq; iterum residet. Sed nos vetat ^b umbra morari,
 Umbra giganteas mentita Colosseæ formas.
 Maturamus iter, sed quærimus inter eundem,
 Conanturq; , omni collato discere signo,
 Abdita quæ tantum concitavit causa tumultum.
 Nam neque Salsedo, neque quid commune marinis,
 His reperitur aquis; Phæbes nil imputat astro
 Fons hic, temporibus nec sollicitur (ut mare) certis;
Æstibus

^a quæ provecta solebat
decrescere.

^b Solis jam occidentis.

De Mirabilibus Pecci.

*Æstibus his nullam præfigit Epbemeris horam.
Ergo quid in causâ est? Paucis sic accipe. Prodit
Quæ tellure cavâ, fontiq; illabitur unda
Advena, non istuc proprio delata canali
Pervenit, atq; volens alienos occupat ortus.
Sed dum ductricis sequitur vestigia lymphæ,
Longinquosq; petit, per terræ viscera, fontes,
Intrat in angustis subeunda meatibus antra.
Huc quoties humor tumefactâ defluit undâ,
Præcipitiq; aditum comprehendit flumine totum,
Protinus aura locum conclusa tuetur, aquisq;
Pernegat ingressum, nec habens quò cedere, pugnat,
Utq; est deprensâ nihil obfirmatius aurâ,
Sustinet urgentes exili corpore lymphas.
Tum, conferta velut si portis irruat arctis
Turba, hærent, ipso defixi in limine, primi;
Quæ sequitur stat pro foribus stipata caterva,
Parsq; urget socios, alias dilabitur & pars
Quasi iura vias: Exclusus defluus humor
Intumet, impatiensq; moræ, expatiatur, & errans
Fertur in hunc fontem, lentarum impulsor aquarum.
Hinc fit post magnos guttis pluvialibus imbres
Transmissis, æstus fieri crebros, & in horas,
Fluctum (ut nunc) vicibus tolli, & subsidere ternis.
Sed post continuis tellurem ardoribus ustam,
Vix semel in toto cerni hæc miracula mense.*

De Mirabilibus Pecci.

Buxton Well.
Mirab. 6.

Jam nostros fugiens visus, Auriga diei
Antipodas tota lustrabat Lampade; nobis
Languida succensæ præbebant lumina nubes.
Et simul ad celebrem tepidis deponimur undis
Buxtonam. Divæ sacer est fons inclytus Annæ:
Ambas miscet aquas calidæ gelidæq; ministra
Tellus; sulfureisq; effundit Pharmaca venis.
Hæc resoluta senum confirmat membra trementum.
Et refovet nervos lotrix hæc lympa gelatos.
Hæc infirma regunt baculis vestigia claudi;
Ingrati referunt baculis vestigia spretis.
Hæc, Mater fieri cupiens, accedit inanis,
Plenaq; discedit, puto, nec veniente marito.
Excipitur, ferme quadrato fonte, serena
Nascens unda, & quinq; pedes vehit alta natantes.
Spectator muris, & tecto excluditur imber.
Hospitioq; eadem gratissima balnea nostro
Conjungit foribus paries communis apertis.
Ergo placet, coquitur dum cespite cœna cremato,
Defessos lymphis refovere tepentibus artus.
Protinus exuti, nitidis illabimur undis,
Nudæq; perspicuis velamus corpora lymphis.
Nunc facie prona namis; nunc nare supini
Tentamus.^a Bibimus. Nec enim omnia possumus omnes.
Postquam vexatis per totam fluctibus horam
Lusimus; egressi siccis lodiæibus udi

^a Indocti nare, aquam
bibimus.

Induimur.

De Mirabilibus Pecci.

Induimur. Mox quisq; suo vestimur amictu.
Vestitos stratis expectat cœnula mensis.

Nox atra intereâ simul evolat omnibus antris.

Et victrix tenebris involverat omnia cæcis,

Donec succensis infertur cœna lucernis.

Jam nobis lixæ non integra balnea ovillæ,

Sed modicum juris, ^a consultis ponitur. Ipsa

Tum caro ^b conditis thermis educta, seorsim.

Atq; ovis ejusdem fumans à cuspide ^c lumbus.

Et nuper rupto gallinæ ^d filius ovo.

Pisq; quæ nobis converrat cochlear uncta.

Ditia cum frustrâ quærantur pocula Bacchi,

Ollâ subridens bibitur cervisia nigrâ.

Cœnati peto somnos arcessimus hausto.

Postera Phœbeos ducens Aurora triumphos

Nondum vulgares Cœlo dimoverat ignes,

Cum somno excusso tepidis immergimur undis

Rursus, & inficimur penitus medicante liquore

Jam dibaphi; atq; iterum rorantia corpora lectis

Reddimus, & nonâ de somno surgimus horâ.

Unica restabat, verum dignissima visu,

Haud procul hinc Spelunca Poli, sic dicta Caverna.

Insignis latro Polus, & si credere famæ

Debemus, furi par Caco, & forte coævus;

Hac usus latebrâ consuevit vivere rapto;

Atq; viatores spoliandos ducere in Antrum.

Cœnula;

Jos.

^a Interrogatis, an
apponi placeret.

^b ovilla elixa, jusculo
extracta

^c ovillæ assatae.

^d pulus.

Pis.

Polus Pol.
Mirab. 7.

Verum

De Mirabilibus Pecci.

*Verum & ei solenne fuit conjungere furtis
Cadem; Sic textit scelera authoremq; Caverna.
Hanc inspecturi penitus, ductore perito
Cacorum assumpto imâ sub tellure viarum,
Eximus, pedites collem petimusq; virentem,
Distantem nostrâ vix passus mille tabernâ.
Ipsas ad montis radices, concava tellus
Prostratis aditum pertusa foramine præbet
Exiguo, minùs at præmissis in via^a plantis.
Omnes cancrino gressu, sumptâq; lucernâ
Quisq; suâ, tandem transmittimur, erigimurq;
Antrum, horrendum, informe, ingens aperitur. Et atra
Divisa in partes nox dissilit atrior ambas.
Aspera; apparet Latronis, & horrida Saxis
Regia. Percussum rutilo micat igne lacunar.
Progredimur. Pedibusq; admoto lumine cautis,
Saxa ingentia, roscida, lubrica, & ardua scansu,
Libera, corrutitura semel, nunc ergo timenda,
Saxosæq; feros montes vallesq; Cavernæ
Transimus; fluviumq;, suas qui dissipat undas
Cacus in objectas impingens murmure rupes.
Qui scandet rauco surgentem à flumine montem,
Ille licet sudetq;, pedesq; manusq; fatiget,
Diffita ab introitu stadiis tribus, ultima opaci
Pertinget (multo nobis audacior) Antri.
Speluncam hanc credas habitatam Gorgone primùm
Angui-*

pedibus,

De Mirabilibus Pecci.

Anguicomâ, & versa in rigidum sic omnia Saxum.
Nam lapis est, quodcunq; vides. Laquearibus altis
Quæ ficci tibi terga Suis pendere videntur,
Dentibus hand cedent. Durum sunt utraq; saxum.
Non est ille Leo, Leo, quamvis erigat hirta
Colla jubâ, sedeatq; Antri ferus incola cæci,
Sed fulvus lapis. Ille Senex qui rupibus aspris
Innisus recubat cubito, pars rupis & ipse est.
Quæq; lacunari scintillant Astra micante,
Sunt nitidi illatâ gemmantes luce lapilli:
Guttaq; quæ saxi mucro nunc pendet acuti,
Numquid & illa lapis? lapis illa vel est, vel erit mox.
Admoti exceptam digito deprendimus esse
Nec lapidem, nec aquam, verum mediâ inter utrumq;
Naturâ, qualiq; tenax humore farina.
Detinet intentos dum^a transfuga lymphæ, lucernæ
Curtæ perplexâ suadent exire Cavernâ.
Sed prius ad lævam remeantes, undiq; saxo
Obductum plano, Furis, nulloq; madentem
Rore Poli thalamum, lecti, lasaniq; capacem,
Iuspiciamus. Superis tum demum reddimur oris.
Jam tepido fessos sudore rigaverat artus,
Scandendiq; gravis labor, & formido cadendi.
Reptantumq; manus obleverat humida tellus.
Verum ante ora specus turba officiosa, lavandis
Præbebat manibus permistam floribus undam.

^a transfugiens à natu-
râ aquæ ad saxum.

Scilicet

De Mirabilibus Pecci.

*Scilicet exigitur tacite pro munere nummus.
Rectè. Namq; hærent sordes utrunq; lavemur
Ni (quamquam levibus) referatur gratia donis.
Omnia jam Pecci Miracula vidimus Alti,
Buxtonamq; iterum perlatis, & citò pransis
Adducuntur equi, nos qui inter nubila vectos,
Sollicitèq; decem numerantes millia passum,
Per non insignes Chelmarton, Sheldon, & Ashford,
Ad Chatworth referunt celerem Deroentis ad undam.*

FINIS.

Londini 1660 Ed. 1. 2^a.
